

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 04952

DER KISHEFMAKHER UN ZAYN
ZUN

S. Bastomski

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

פארלאג, די נייע יידישע פאלקסשול
סערויע, קינדערליטעראטור, № 17.

דער פישופמאכער

און זיין זון.

א מעשהלע

באארבעט לויט בר. גרים.

פון ש. באסטאמסקי.

ו ו ל נ ע

דוקעריי ברודער רפוענטאל, וודניצקער 7.

1 9 2 1

דער כישופמאָפּער און זיין זון.

א.

אַמאָל איז געווען אַ פּויער. האָט ער געהאַט אַ זון. האָט דער זון געהאַט זייער אַ גראָבע מאָפּ. דער מאַמע האָט געוואָלט מאַכן דעם זון פאַר אַ מענטשן, נאָר צו וואָס ער האָט אים ניט אַוועקגעגעבן, איז אַלץ קיין פעולה ניט געווען.

דער „געראַמענער“ זון זיינער האָט צו קיין זאָך ניט געטויגט.

איינמאָל קומט אַריין דער פּויער צו זיינעם אַ שכן און פּרעגט ביי אים אַן עצה:

— זאָג מיר, מיין פּריינד, וואָס טו איך מיט מיין זון? וואָס פאַר אַ מלאַכה זאָל איך אים לערן? נען? איך האָב אים שוין געפרובט אָפּגעבן צו וואָס דו ווילסט— און ס'איז אַלץ אַרויסגעוואָרפּן!...

— גיב אים אַוועק צו אַ מכשף, זאָל ער זיך אויסלערנען פּישוף מאַכן— האָט געזאָגט דער שכן— קיין בעסערע מלאכה פאַר דער איז נאָר אויף דער וועלט ניטאָ, מ'שאַרף געלט מיט די הויפּנס און מ'לעבט אַ טאָג....

— ס'איז א פלאץ, ווי דו זעסט מיך א לעבע-
דיקן! האָט אויסגעשריען דער פויער—איך מו גלייך
וואָס דו הייסט מיר!
און ער איז אוועק מיטן זון איבערן לאַנד זוכן
א בישופמאַכער.

גייען זיי אזוי און גייען און קומען צו א וואַלד.
גייען זיי אריין אין וואַלד און דערזען דאָרט א שטיק
בעלע. גייען זיי צו נענטער—דערזען זיי ביים פענע
כמעט פון שטיבעלע—אן אלטע באַביטשקע.
— זאָג מיר, באַביטשקע, רופט זיך אָפּ צו איר
דער אלטער פויער—אפשר ווייסטו צו וועמען מ'קען
אוועקגעבן א בחור לערנען זיך פישוף מאַכן?
— איך האָב א זון—ענטפערט אָפּ די אלטע—
איז ער אויף דעם איין בריה, ער וועט שוין אויס-
לערנען דעם בחור דיינעם די מלאכה ווי ס'פאָדערט
צו זיין!

— גוט—זאָגט דער פויער—גיב אים א רוף!
דער אלטעס זון איז אריינגעקומען, און ער האָט
מיטן פויער אזוי אַפגעמאַכט:

— איך נעם זיך אָן—האָט ער געזאָגט—אויס-
צולערנען דעם בחור דיינעם פישוף מאַכן נאָר מיט דעם
תנאי, אז אויב דו קומסט איבערצויאָר אדער און
דו דערקענסט אים, נעם איך ביי דיר פארן לער-
נען גאָרניט. אויב אָבער דו דערקענסט אים ניט, זאָל-

סמו מיר דאן איין צוויי טויזנט רובל.
דער פויער האָט מכפים געווען און איבערגע-
לאָזן דעם זון ביים מכשף.
ב.

אין זיאָר פֿרום איז דער טאַטע אוועק צום מכשף
אַפּנעמען דעם זון. גייט ער אזוי מיטן וועג און טראַכט.
זיי אזוי צו באַקומען דעם זון אָן געלט. קומט אים אַנט-
קעגן אן אלטער מאַן.

— וואס האסטו זיך, פעטערל, אזוי פארטראכטו?
פרעגט דער אלטינקער ביי אים. דער פויער האט אים
דערציילט די גאנצע מעשה מיטן זון.

— איך האב מורא, איך וועל מיין זון ניט דער-
קענען— האט ער געדאגהט— און דאן וועט דער מכשף
מאנען ביי מיר צוויי טויזנט רובל, און איך האב דאס ניט
פון וואנען צו נעמען.

— דאגע ניט!— רופט זיך אפ צו אים דער אלטינ-
קער, — איך וועל דיר אן עצה געבן. אָט וואס דו טו: נעם
א קאשימיט ברויט און אז דו וועסט קומען צום מכשף
אין שטוב אריין, שמעל זיך דארט אוועק לעבן אויוון
דאן וועט צו דיר ארויספליען פון א שטייגעלע א פייגעל-
לע. זיי וויסן, אז דאס פייגעלע דאס איז דיין זון. דער פויער
ער איז געקומען צום מכשף און האט געמאן אזוי ווי
דער אלטינקער האט אים אויסגעדרעגט.

גלייך איז פון א שטייגערע ארויסגעפלויגן א פיי-
געלע און צוגעפרויגן צו אים.

— אמ איז מיין זון! — האט דער מאמע אויסגע-
שריען. און תוך כדי דיבור איז פון דעם פייגעלע גע-
גאָרן אַ מענטש.

— שרים ווייסן, ווער עס האָט דיר דאָס געקאָנט
אויסלערנען דערקענען דעם זון דיינעם! — האָט דער
מכשף מיט פאַרדרום געזאָגט.

— מאַמע, קום גיכער אַוועק פון דאַנען! — האָט
דער זון געזאָגט צום פויער — אַ ניט וועט זיין שלעכט!
און זיי זיינען אַוועק אַהיים.

אויפן וועג זעען זיי : עס פאַרט אַ קאַרעמע אין
אינעווייניק ויצט אַ פריץ.

— הער, מאַמע, רופט זיך אָפּ דער זון צום
פויער — איך וועל זיך פאַרשמעלן פאַר אַ הונט אין
דו פאַרקויף מיך דעם פריץ. אָבער זע, נעם פאַר
ביר אַ גוטן מקח! ..

און ער האָט זיך פאַרשמעלט.

דער פריץ האָט דערזען דעם הונט און געקראָגן
צו אים גרויס חשק.

— פעטערל, פאַרקויפסט אפּשר דעם הונט?

— יע, כּיפאַרקויף;

— וואָס ווילסטו פאַר אים?

— א הונדערטער.

מייערלאך א ביסל, אבער דער פֿרבל געפעלט
מיר זייער. נעם געלט!

דער פֿרויך האָט באַצאָלט דאָס געלט און מיט-
גענומען דעם הונט. אַ קורצע וויילע איז זיך דער
הונט געזעסן רואיק אין קארעמע. באַלד אָבער האָט
ער זיך אַוואָרף געטאַן דורכן פענסטערל און געמאַכט
די פֿליטה.

און דער זון איז ווידער געקומען צום טאַמ.

גייען זיי ווייטער און קומען אויף אַ מאַרק.

— איצטער, טאַמע, וועל איך זיך פֿאַרשטעלן
פֿאַר אַ פֿערד! — רופט זיך אָפּ דער זון — נעם און
פֿאַרקויף מיך, אָבער זע פֿאַרגעס ניט אַראָפּצונעמען
פֿון מיר דעם צאַם. פֿאַרגעסו דאָס חלילה צו טאַן,
בין איך אַ פֿאַרפֿאלענער, קען איך שוין צוריק ניט
זוערן קיין מענטש.

און דער זון האָט זיך פֿאַרשטעמט פֿאַר אַ שיי-

נעם פֿערד.

דער אַלמער האָט אים אַרויפגעפֿירט אויפֿן מאַרק

און גענומען פֿאַר אים צוויי הונדערט רובל.

געקויפט האָט אים גראָד דערזעלביקער מבשף,

ביי וועלכן דער זון האָט זיך געלערנט בישוף מאַכן.

דער פֿויער האָט זיך אַזוי דערפֿרייט מיט דעם געלט,

אַז ער האָט פֿאַר גרויס שימחה ניט דערקענט דעם

מכשף אין גאָר פאַרגעסן אַראָפּצונעמען דעם צאָם
פון פערדל...

דער מכשף האָט געבראַכט דאָס פערדל אַהיים
אַריינגעשטעלט אים אין שטאַל און דעם צאָם ניט
אַראָפּגענומען...

שטייט אַזוי דאָס פערדל דעם קאָפּ אַראָפּגע-
לאָזן און קלאַגט שוין אויף זיין בינטל יאָרן.
אינדעם קומט אַריין אין שטאַל אַ דינסטמיידל.
רופט זיך אָפּ צו איר דאָס פערדל מיט אַ
מענטשלעכן קול:

— מיידעלע, מיידעלע, נעם אַראָפּ פון מיר
דעם צאָם!

פאַרוואונדערט זיך דאָס מיידל, וואָס אַ פערדל
רעדט מיט אַ מענטשלעכן קול און פאַלגט אים.
דערווייל איז גראָד אַריין אין שטאַל דער מכשף.
מיט אַ פונד אַפצירעכענען זיך מיטן תלמיד. דער
תלמיד האָט זיך גלייך פאַרשטעלט פאַר אַ וואַראָ-
בייטשיקל און—טו דורכן פענסטער.

דער מכשף האָט זיך אַבער ניט פאַרלאָרן. ער
האַט גלייך אָנגענומען דאָס געשמאַלט פון אַ שוואַרצן
ראָב און אַ לאָז געטאָן זיך נאָכן וואַראָבייטשיקל.
זעט דער בחור אַז ס'איז שלעכט, נעמט ער
און פאַרוואַרפט זיך פאַר אַ פיש אין וואַסער. ווערט
דער מכשף ניט נתפעל, נעמט און פאַרוואַרפט זיך

פאר א העכט מיט שארפע ציין. פליט דער בחור
ארויס אויפן ברעג און צעשימ זיך איבערן זאמד אין
זויצענע קערנדלאך. ווערט דאן גלייך פון מכשף א
דאן און פיק פיק די קערנדלאך. פארשמעלט
זיך דאס לעצטע קערנדל פאר א פוקס. כאפט אן
דיעס דאן פארז האלו אזו רייסט אים אראפ דעם טאפ.

